

VIRTUTI AC MERITIS
VIRI
MAGNIFICI, AMPLISSIMI,
CONSULTISSIMIQUE
DOMINI
REINHOLDE
THEODORI
S. Hönnwald
AD DIGNITATEM
PRÆ-CONSULIS, PRÆSIDIS ET
PROTOSCHOLARCHÆ
d. VII. Maij A. MDCCXXXII.
FELICITER ERECTI,
APPLAUDERE VOLEBANT
VENERABUNDÆ.
MUSÆ THORUNENSES.

THORUNNI
Impressit Joh. Nicolai NOBILISS. SENAT. & GYMN.
Typographus.

Am natura novos habitus faciemque venustam
Induit, & veris cultus ubique nitet.
Concutiunt Zephyri madidantes nectare pen-
nas,
Quave volant herbas dædala mittit hu-
mus.

Ac veluti quando rapta est Proserpina, totus
Risit ager, florum riserat Henna parens.
Hinc invitabant violæ ferrugine tinctæ,
Pæonia & suavi lilia mista thymo:
Inde Iris, Pæstana rosa & vaccinia, calthæ,
Narciso & tenui juncta ligustra croco.
Sic, dum Majus adest, spirat fragrantior annus,
Arbor habet frondes, pabula gignit ager.
Flora caput redimit, nescit numerare colores,
Florum etenim numero copia major adest.
Nec tamen ipsa sibi soli connectere sertum
Adsalet, hinc apibus portio magna venit.
Hæ quoties regi libuit sua castra movere,
Hortorum varias depopulantur opes:
Illæ crura quidem cœlesti nectare stipant,
Suaviter & passim murmura rauca sonant.
Interea intendens centenis vocibus auram
Guttur prædulces dat philomela sonos.
Et jam grande sonat, subito jam tinnit acutum,
Integrat, abrumpit, conduplicatque melos.
Alituum genus omne canit, voce aëra pulsat,
Per saxa & silvas vocis imago redit.
Quando igitur prata haud uno stellata colore
Ipse opifex dia pingit ad usque manu:
Hunc mens plena Deo merito veneratur, & inde
Contra atheos disicit constabiliare fidem.

Nil

stam
peno
bu-

Nil quia fortuitis atomorum nexibus ortum est,
Omnia sed nutu stantque caduntque Dei.
Sic rerum natura quidem mutare quotannis
Cuncta solet, tellus qua pelagiisque patet.
Experiuntur idem fatis moderantibus Urbes,
Bruma ut depulsa lenior aura cadat.
Sic nuper gemuit magnis viduata THORONA
Consulibus, leto quos libitina dedit.
Provida nunc iterum superorum cura Parentes
Fert alios, Urbis qui pia sceptra gerant.
Hos inter primas tenuit SCHOENWALDIA virtus,
Condita cui pridem sella curulis erat.
Huic cessit trabeatus bonos PræConsulis atque
Præsidis: unanimis sic statuere Patres.
Hoc Thorunenses mox audire Quirites,
Plausu & tergeminio talia verba dabant:
Clementes superi! nondum pia cura fatiscit,
Nondum concidimus, votaque lœta fluunt.
Illi etenim fasces atque urbica fræna dedistis,
Cujus amor recti est atque probata fides.
Hic vires animi patriæ profundet in usus,
Hoc commune bonum Præside perpes erit.
Hic tranquillus agit, quod non violentia mentis,
Non ira aut odium conciliare potest.
Summis & mediis similem præstabat ubique,
Canities animi pondera magna dabit.
Hunc nobis servate diu, supponite palmas,
Ferrea vis adsit si duplicatur onus.
Nulla unquam turbent urbana Ceraunia, semper
Sit terror pravis, præsidumque bonis.
Audiit hæc Helicon, & cœpit reddere plausus,
Quod sibi sit prudens PROTOSCHOLARCHA datus.

Ejø

Eja Heliconiades, ad gaudia sueta redite.
Incipiet tandem lætior ire dies.
Ereptus fuerat fatali cœde Palæmon,
Alter sponte suo cessit ab officio:
Funere mox alium Lachesis demersit acerbo,
Hocque Helicon orbus sidere congreguit.
Sed nova lux oritur: SCHOENW ALDI vivida virtus
Musarum in tenebris Phosphorus alter erit.
Dicite: macte animi PRÆSES & magne SCHOLARCHA!
Te, quod speramus, sospite vita redit.
In melius facies iterum est mutata Lycei,
Quo ve viges, iterum vivitur ingenio.
Abdita Prussiacæ terræ pernoscere jura
Ac leges Themidis, gloria prima Tua est.
Regnorum historias calles, quid secula prisca
Attulerint, vel quid secula sera ferent.
Multæ etiam expromit studiis arcana Mathefis
Culta, quibus Patriam condecorare queas.
Utere doctrina, lapsis succurrito rebus,
Iam Pallas spondet maxima quæque sibi.
Vive diu felix! nunquam Te ruga senilis
Curæque infestent, livor & invidia.
Fama Tibi uomen, vires pia cura ministret
Numinis, ut placide grande feratur onus.
Denique & in Nato magni Genitoris imago
Splendeat, amplificet spesque salusque Domum.
Sic magnum Te Numen amet: viventque Camænæ
Te Duce, Te salvo salva Minerva stabit.

os[O]s